

באר

ה"אור החיים הקדוש"

סדר לימוד ב"אור החיים" הקדוש

כתקנת מורינו הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א

אלימלך בידרמן

שליט"א

כתקנת מורינו הגה"צ רבי

פרשת ה'י שרה

פ"ה

פרשת חיי שרה פ"ה

עוד ירצה על זה הדרך **וסנה עומד** וגו' שהגם ששאל שאל האיש את רבקה היש בית אביך מקום וגו' ואמרה גם תבן וגו' גם מקום וגו' אף על פי כן לא מפני זה נטה אחריה ללכת בית אביה אלא עמד במקומו על העין:

ואומרו **כל צרוך** וגו' ואחר כך אמר למה וגו' נתכוון לומר לו כי מה שמזמנו לבא אצלו לא להאכסינו בביתו אלא שלא יעמוד בחוץ אבל לעולם צורכו על עצמו כי עיני רשעים תכלינה:

אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: {מ"ה כ"ד}

אני טרם וגו' **לדבר אל לבי**. שלל כי לא שמעתו אוזן, לחוש לנערה שתעשה לצד מה ששמעה:

ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: {מ"ז כ"ד}

ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: {מ"ז כ"ד}

ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: {מ"ז כ"ד}

ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: {מ"ז כ"ד}

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעה את שער שנאיו: {ס' כ"ד}

את הני לאלפי רבבה וגו'. טעם ואמרו את פי' אחר שנתבשר אברהם שאלפי רבבה יצאו מיצחק יהי רצון שיצאו ממך ויותר היה טוב להם שלא יהיה הדבר ולא יקום והבן כי כל חלק הרע ישנא חלק הטוב ולו יהיה בנו ובתו:

אדרה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: {כ"ה ו'}

ולכני הפילגשים וגו'. ולישמעאל לא אמר הכתוב שנתן לו מתנות ושלחו כי לפי מה שכתבנו (לעיל ט"ז ס') כי ישמעאל משפט קנייה יש בו ליצחק משולח ועומד הוא. ויש יום לאל איום משפט יעשה ויכיר נקנה לקוניו:

אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: {כ"ה ז'}

ואלס ימי שני חיי אברהם אשר חי על פי דבריהם ז"ל (כ"ז פס"ג) שאמרו כי חסרו לו ה' שנים קודם יום שבו עשה עשו ה' עבירות, ולזה אמר אשר חי פי' לא שנים שקצבו לו כי יותר היו אלא אלה הם מה שחי:

חסלת פרשת חיי שרה

ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין: {כ"ג כ"ד}

בת מי את כגידי וגו'. סמך ב' השאלות, להגיד כי לא נסתפק אם היא מבני משפחת אברהם, שאם היה מסופק לא היה לו לשאול היש מקום עד שידע אם דרך נכון לפניו, אלא ודאי שהאמין בה' כי הצליח דרכו, ומה ששאל בת מי את הוא מה שם אביה וגו' וקודם שתשיב אמר היש בית אביך וגו' כי לא ישתנה דבר זה בהגדת בת מי וגו' והבן:

ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: {כ"ד כ"ד}

בת בתואל אשר ילדה וגו'. פי' שאביה מבני הגבירה ולא מפלגש:

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: {כ"ט כ"ד}

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: {כ"ט כ"ד}

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: {כ"ט כ"ד}

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: {כ"ט כ"ד}

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: {כ"ט כ"ד}

אכן הכוונה היא כי זה האיש לבן חרד לקראת האיש ביודעו מה שעבר בינו ובין רבקה מהדברים ומקרוב הדעת והוא איש נכרי הרי זה מגיד כי דברים בגו ולזה לבש קנאה ורץ לקראתו לפגוע בו בקנאתו את קנאת אחותו ולצד בחינת מעשה זה ייחס ה' אותו ייחוסין של צדיקים ואמר ושמו לבן כי מעשה צדיקים עשה בזה ואין הקב"ה מקפח שכר בריה. ואמרו ויהי כראות וגו' יגיד כי מה שקדם היה קודם כראות הצמידים וקודם שמעו דברי אחותו סדרן של מעשים חשדו לאליעזר בדבר מכוער אבל כראות הנזם וגו' וכשמעו וגו' ככה דבר אלי האיש שב אפו. ואף על פי כן מודיע הכתוב שיצא לקראת האיש לא להרע אלא אדרבה להאכסינו ולהחזיק לו טובה ובזה נתיישבו:

ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: {ל' כ"ד}

ויבא אל וגו' וסנה עומד על וגו'. צריך לדעת מה בא ללמדנו באומרו והנה עומד וגו' ועל פי דברי רז"ל (לקוט סג) שאמרו כי הכיר אליעזר במרוצתו של לבן לרעה והזכיר שם המפורש והעמיד הגמלים באויר על העין, והוא אומר הגמלים על העין והוא עמד על הגמלים דכתיב והנה עומד וגו' וממקום גבוה קרא לו לבן והוא אומר בא ברוך ה' ואחר שבא ממקום גבוה דבר אליו למה תעמוד בחוץ. ובזה לא קשה למה הקדים לומר בא וגו' ואחר כך אמר למה תעמוד וגו' כי מהראוי שיאמר למה תעמוד ואחר כך יאמר בא וגו':

לעילוי נשמת
הרה"ח ראובן בן הרה"ח ישראל עוזר קליין זצ"ל
נלב"ע בחג השבועות תשע"א